

In Die ene student vertellen docenten van het Alfa-college over studenten die hen zijn bijgebleven. Foto: Stef Steneker.

Die ene student: Johisy

Opleidingsmanager Louise stuurde het vurige pleegkind Johisy niet van school, maar hielp haar droom waar te maken: pleiten voor andere pleegkinderen in de rechtbank.

In Die ene student vertellen docenten van het Alfa-college over studenten die hen zijn bijgebleven, hen hebben geraakt of hun kijk op het vak hebben veranderd. Dit keer opleidingsmanager Louise Hompe (64) over student Specialist Mo-de/Maatkleding Johisy (toen 21).

GRONINGEN „Kwaad gooide ze haar telefoonoplader naar mijn hoofd. Johisy’s docenten vonden dat ze niet door mocht naar het derde jaar. Ik moest hen als opleidingsmanager gelijk geven. Vol bombarie stampte ze over de gang. Iedereen mocht horen dat ze het hier niet mee eens was.”

„Er zit vuur in dit meisje, dat merkte ik direct. Met haar dikke lange haren, getinte huid, halfhoge laarsjes en klokkende jas was Johisy een chique verschijning. Ze had een Braziliaanse moeder, onbekende vader, groeide moeizaam op bij twee Nederlandse pleeggezinnen. Johisy

was niet op haar mondje gevallen, kwam veel voor zichzelf op. En ze was heel impulsief.

Aan het einde van haar tweede studiejaar vertrok ze naar Brazilië, op zoek naar haar roots. Hierdoor miste ze haar tentamens. Johisy dacht de draad na de vakantie wel weer op te kunnen pakken, maar haar docenten wilden haar niet zomaar over laten gaan.”

Vertrouw niemand

„Johisy schreef haar eigen bezwaarbrief aan mij. ‘Ik vertrouw niemand, maar dat ligt niet aan jullie’, stond erin. ‘Liever los ik alles zelf op.’ Toen ik haar in ons gesprek duidelijk maakte dat ze niet zomaar door kon naar het derde jaar, liep ze boos weg. Ik lag die nacht wakker. Maakte ik wel de juiste beslissing?”

„Als tiener was ik zelf ook behoorlijk opstandig. Ik was voorbestemd om te studeren,

maar daar had ik geen zin in. Ik kon niet tegen autoriteit, was goedgebekt en maatschappijkritisch. Toen ik met een geleende Puch tegen een auto van een leraar aanbotste, stuurden ze mij van school. Maar mijn moeder liet het er nooit bij zitten en bleef de confrontatie met me aangaan. Ze hamerde: blijf onafhankelijk, leer een vak.”

„Op diezelfde manier liet ik Johisy niet los. Na mijn slapeloze nacht stuurde ik haar een mail. ‘Je bent weggelopen, maar ik vind het onbevredigend. Kom je voor een nieuw gesprek?’ Ze kwam. Ik vertelde haar: als je zo blijft gedragen, maak je je leven lang alleen maar vijanden. Dat kwam binnen. Ze deelde haar droom: sociaal juridische dienstverlening studeren aan het hbo. Zich hard maken voor geadopteerde jongeren en pleegkinderen.”

„Met haar vuur en slimheid

zag ik haar wel pleiten in de rechtbank. Dus we stippelden een route voor haar uit. We hielpen haar faalangst te overwinnen, schakelden een lifestream-coach in, gebruikten het maatwerklokaal als ze rust nodig had, lieten een eurocoach helpen met haar schulden, bleven regelmatig gesprekken voeren. Omdat ze al ouder dan 21 was, kon ze een speciaal hbo-toelatingsonderzoek doen. Die haalde ze. En zo kon ze uiteindelijk zonder mbo-diploma doorstromen naar haar droomstudie.”

Rolmodel

„Ze heeft in haar leven twee sterke vrouwen ontmoet, zei Johisy later. Haar lifestream-coach en ik. Dat ontroerde mij en maakte me trots. Daarom vind ik een rolmodel zijn in dit werk zo belangrijk. Iemand die jou niet zielig vindt, maar je serieus neemt en je vastberaden helpt met het zetten van stappen richting je droom.” ■